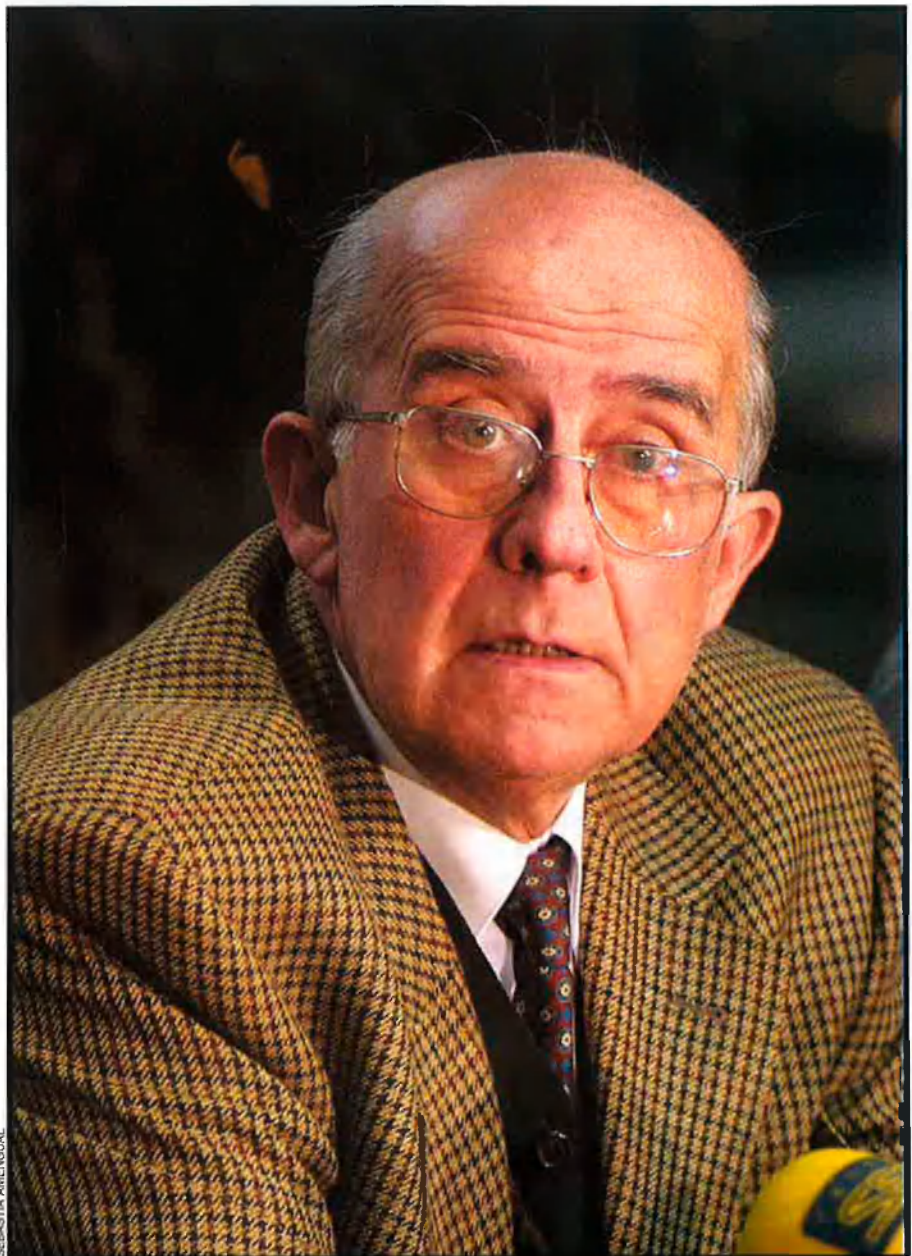

Sa Nostra obté el **consens** de futur

El consell d'administració de la Caixa de Balears, Sa Nostra, celebrat la setmana passada, donà suport unànime a Miquel Pocoví com a candidat futur a la presidència. Si no hi ha novetats, serà elegit aquesta setmana.

El qui serà nou president de Sa Nostra, si res no canvia a última hora, va ser durant molts anys director de la companyia elèctrica balear, GESA, fins a la seva jubilació. No té un perfil polític clar, si bé se'l sol vincular més o menys amb posicions progressistes properes al PSIB, i tampoc no aixeca gaires recels entre els sectors que es mostraren més crítics cap al president dimittit, Miquel Capellà. Així ha quedat palès durant la *setmana tràgica* de Sa Nostra, que començà el dimecres, dia 23 de gener, amb la sobtada dimissió de Capellà, i que acabà el dimarts, 29 de gener,

SEBASTIÀ ANENGLIÀ

Miquel Pocoví va ser durant molts anys director de la companyia elèctrica balear i no té un perfil polític clar, fet que li ha permès obtenir un cert consens de futur.

amb la reunió del consell d'administració que donà suport unànime a la candidatura de Pocoví.

Aquesta mateixa setmana, previsiblement dimarts, 4 de febrer, un nou consell d'administració l'haurà confirmat com a nou president de la Caixa de Balears, Sa Nostra. És clar que això vol dir que –d'acord amb les previsions– no hi haurà més candidats.

Tranquil·lització. Segons múltiples fonts, durant aquests dies de crisi la seqüència de fets ha estat aproximadament aquesta: Capellà tenia prevists certs moviments interns, els anuncià a un membre del Govern el qual l'advertí del perill que representaven, però el president de la caixa d'estalvis manifestà el seu convenciment que tenia tots els suports necessaris. No fou així. Durant la reunió del consell d'administració la situació arribà al punt en què un dels presents deixà clara la seva opinió que el consell d'administració havia de confirmar la seva confiança en el president. Es procedí a la votació. Vuit dels membres del consell votaren contra Capellà, sis a favor, i dos s'abstingueren. Era clar, doncs, que alguns dels qui havien donat suport al president fins aleshores, ja li l'havien retirat. Miquel Capellà, aleshores, dimití per donar pas a la recomposició d'un nou consens.

Aquella mateixa nit els partits polítics del Pacte de Progrés més directament implicats en l'afer celebraren reunions de màxim nivell per establir la tàctica i l'objectiu estratègic. També alguns membres del Govern celebraren reunions semblants. Formalment tot el món polític deia que era una qüestió interna, però les implicacions polítiques eren massa evidents. L'endemà de matí els despatxos del Govern foren l'escenari de reunions diverses.

Des de primeres hores es veié que el conseller d'Hisenda i Pressupostos, Joan Mesquida, seria qui exerciria de *mariscal de camp* per dirigir la tàctica negociadora que perseguia l'objectiu fonamental: la tranquil·lització de Sa Nostra per evitar, de la manera més ràpida possible, que continués essent motiu de portades de diaris. L'estratègia era clara. Negar cap tipus de polititza-

Joan Mesquida, conseller d'Hisenda, va dirigir les negociacions.

ció de l'entitat i treballar políticament en dos vessants: tranquil·litat interna que afavoreixi un final de legislatura tranquil per al Govern, i alhora enfortir una connexió que permeti assegurar la viabilitat de la Caixa com a referent "de país" fonamental.

Probablement, entre el dijous, 24 de gener, i el diumenge, 27 de gener, se succeïren reunions que no han transcendit. En qualsevol cas, el fet és que allò que els entorns governamentals filtra-

**Formalment
tot el món polític
deia que era
una qüestió
interna,
però les
implicacions
polítiques eren
massa evidents**

ren dijous, dilluns ja era una realitat acceptada com la solució. És a dir, que Miquel Pocoví tenia el vistiplau del Govern del Pacte de Progrés, que reunia les condicions com a home de consens, i que s'havia aconseguit que els sectors crítics a Capellà acceptessin el nou president. El procés a la recerca del consens culminà el dimarts 29 amb la reunió del consell d'administració.

Pel que fa a Capellà, quan es va conèixer el consens entorn de Pocoví, l'ex-president manifestà que una vegada el nou president prengués possessió, "reflexionaria" sobre la seva permanència en l'entitat. Cal recordar que, a pesar de dimitir de president, manté el carrec de membre del consell d'administració.

I el futur de Sa Nostra? Al marge de la competitivitat i dels comptes de resultats adequats, la Caixa de Balears haurà d'afrontar, com totes les caixes d'estalvi, un probable canvi de la legislació que les ordena, la qual cosa, naturalment, podria afectar el seu futur.

Segons han filtrat alguns mitjans de comunicació pròxims al Govern central, l'executiu de José María Aznar té previst reordenar, via llei, el sistema financer o, com a mínim, el funcionament i la representació i control de les caixes d'estalvis. No s'ha filtrat més que la intenció general i l'objectiu: "despolititzar" les caixes. Tenint en compte els antecedents de les famoses "liberalitzacions" (Telefónica n'és el cas paradigmàtic) no és gens agosarat imaginar un futur bastant mogut en el qual les grans caixes, o les que es crearien a partir d'hipotètiques fusions entre algunes de les més importants, tendrien camp lliure per intentar controlar les més petites.

Però enmig d'aquest previsible panorama de futur immediat, l'estratègia del Govern del Pacte de Progrés, i de no pocs sectors interns de Sa Nostra, és refermar la permanència futura de la Caixa de Balears com a l'entitat financera més important de les Illes sense que caigui en mans d'altres caixes. Així es podrà assegurar que continuï essent una peça essencial en la construcció del país.

Miquel Payeras